

103115

Meningsløs Hamsun-debatt

En del forfattere har reist spørsmålet om tilgivelse og rehabilitering av Knut Hamsun for hans nazi-sympatier.

Debatten er fullstendig meningsløs, men hensikten er åpenbart å gjøre forfatteren mer lesverdig for et bredere publikum. Kanskje stikker det ikke så lite av god gammeldags norsk sjåvinisme bak. Vi har ikke så mange norske genier, men de vi har, får vi sånnelig ta vare på.

Hamsun var født i geniernes tidsalder, og til geni å være passer det dårlig at han falt for en såpass idiotisk ideologi som nazismen.

Et geni skal helst være helhetlig, og de som skal geniforklare det meste har følgelig problemer med å lese bøker av en såpass splittet personlighet.

Det får bli deres problem.

Hamsun selv ba aldri om tilgivelse for sine forskrudde meninger. Forutsetningen for å tilgi, er vel at man viser et snev av anger. Det gjorde ikke Hamsun i levende livet, og følgelig er det tøv å snakke om tilgivelse etter hans død. Forståelse for menneskelig villfarelse er noe helt annet.

Saken har faktisk bare en viktig side. Vi ser i dag meget farlige tendenser til å gjøre nazismen og dens ideologiske slektskap stuerene. Vi hører klart ekkoet fra de offentlige talerstolene om «fargerikt faenskap» osv.

Få ting er mer nødvendig enn å sette foten ned for den slags. Uansett hvilke argumenter som brukes, er det i dette lyset Hamsun-debatten må vurderes. Den slags aksepterer vi ikke. Kort og godt!

A. R. 29/4/93